

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΙΟΥΛΙΟΣ ΡΟΚΑ

Συμπληροῦντες τὰς εἰκόνας τοῦ προηγουμένου ἡμῶν φύλλον περὶ τῆς στάσεως, ἣτις ἐγένετο ἐν τῇ Ἀργεντινῇ Δημοκρατίᾳ, δημοσιεύομεν σήμερον τὴν εἰκόνα τοῦ στρατηγοῦ Ἰουλίου Ρόκα, ὅστις ἦτο διοικητὴς τῶν στρατευμάτων, αὐτὰ κατέστειλαν ταύτην.

Ὁ Ἰούλιος Ρόκα, γεννηθεὶς ἐν Τουκουμάν τῷ 1843, τριακονταετῆς ἐγένετο στρατηγός, χάρις εἰς τὰ πλεῖστα αὐτοῦ πλεονεκτήματα καὶ τῷ 1879 διορίσθη Ὑπουργὸς τοῦ πολέμου. Ἐν ἔτος μετὰ τοῦτο ἐξελέγη Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας δι' ἑξ ἔτη, μετὰ τὸ πέραν τῶν ὁποίων τὸν διεδέχθη ὁ Κέλμαν, ὅστις ἔμεινε μέχρι τῆς τελευταίας στάσεως, καὶ ὅστις παρητήθη, καίτοι καταστείλας ταύτην, ἵνα μὴ ἐπανέξῃ τὴν δυσχερῆ κατάστασιν, εἰς ἣν εὐρίσκεται ἡ πατρίς του.

Ο ΑΝΔΡΙΑΣ ΤΟΥ ΒΟΛΤΑΙΡΟΥ

Δὲν εἶνε ὁ πρῶτος ἀνδριάς, ὅστις ἐγένετο εἰς τὸν Βολταίρον, ἀλλ' ἔχει τοῦτο τὸ περίεργον, ὅτι παρίσταται δι' αὐτοῦ μᾶλλον ἐν τῷ κοινωνικῷ του βίῳ ἢ ὡς ποιητῆς, ὡς φιλόσοφος, ὡς ἄνθρωπος τῶν γραμμάτων.

Τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τούτου ἐγένοντο τὴν 15 Ἰουλίου ἐ. ἔτους εἰς Ferney. Προήδρευε τῆς τελετῆς ὁ πρόεδρος τῆς Γερουσίας κ. Le Royer. Γερουσιασταί, Βουλευταί καὶ ἄνθρωποι τῶν γραμμάτων παρευρέθησαν, λόγοι δὲ ἐξυμνητικοὶ τῆς ἐξοχου μεγαλοφυΐας ἀπηγγέλθησαν.

Ὁ ἀνδριάς εἶνε ἔργον τοῦ κ. Αἰμυλίου Λαμπέρ, τεχνήτου γνωστοῦ ἐκ πολλῶν αὐτοῦ ἔργων βραβευθέντων εἰς τὰς παγκοσμίους ἐκθέσεις.

Σ Κ Ν Ι Π Ε Σ

Δὲν γνωρίζω εἰς τὴν Ἑλλάδα τίνος καλοῦ ἢ κακοῦ ἐγένετο πρόξενος ἢ οἰκογενειακὴ ἔρις τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, γνωρίζω ὅμως, ὅτι εἰς τὸ «Ἄστυ» προσήνεγκεν ὑπηρεσίαν ἀνυπολόγιστον, διότι προεκάλεσεν ἐν ἄρθρον τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ, ὅπερ σημαίνει ἓνα μαργαρίτην διὰ τὸ φύλλον μας.

Ὅλοι ἐνθυμεῖσθε. «τὸν πράττοντα ὅταν πράττη ἄνευ τῆς θελήσεώς του πράξεις ἀναγομένης δὲν γνωρίζομεν ποῦ καὶ τὸν πράττοντα, ὅταν πράττη πράξεις ἄνευ τῆς θελή-

σεως τοῦ πράττοντος κλπ.» Λοιπὸν αἱ φράσεις αὗται τοῦ Ἀρχηγοῦ ἐκμηδενίζονται πρὸ τῶν ἐπομένων ὥς ἐδημοσίευσεν εἰς τὸ περιλάλητον ἄρθρον του :

...

«Ἄν τὸν θόρυβον αὐτῶν κινῶσιν αἱ αὐταὶ αἰτίαι, αἰτινὲς κινῶσι καὶ τὸν θόρυβον τῶν ἄλλων, ἐν διὰ τοῦ θορύβου τῶν ἀγωνίζονται καὶ οὗτοι νὰ ἴδωσι πραγματοποιημένην ἐλπίδα τινά, γοητεύσασαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν μὴν ἀνησυχῇτε διὰ τοὺς θορύβους αὐτῶν, διότι εἰσὶν ἀβλαβεῖς. Καὶ ἀβλαβεῖς εἰσὶ πάντοτε οἱ θορύβοι καὶ αἱ κραυγαί, ὅταν οἱ θορυβῶντες κραυγάζωσι, διότι ὑπέλαβον ὅτι οἱ καθ' ὧν κραυγάζουσι παρεκώλυσαν αὐτοὺς νὰ ἀποκτήσωσιν ὅ,τι ἐπεθύμησαν. Ἀλλ' ἐν οἱ θορυβοὶ αὐτῶν ἄλλην κρύπτωσι πονηρίαν, τότε οἱ θορυβῶντες εἰσὶν ἐχθροὶ ἐπικίνδυνοι, ἐπ' αὐτοὺς δέ, φίλοι συμπολῖται, συγκεντρώσατε πᾶσαν τὴν προσοχὴν σας».

ὦ Φανέ, Φανέ, Φανέ! Τί εἶνε ὁ ἰδικός σου θόρυβος ἀπέναντι τοῦ θορύβου, τὸν ὅποιον κάμνει ὁ Ἀρχηγός μετὰ τὰ ἄρθρα του!!!

...

Ὁ θόρυβος αὐτὸς τοῦ κ. Ἠγέτου τῆς διεσπασμένης πλέον Ἀντιπολιτεύσεως μᾶς ὑπενθυμίζει ἐν ἄλλο γλωσσικὸν αὐτοῦ κατόρθωμα, ὅπερ δὲν ἐγράφη. Συζητούμενου τοῦ νομοσχεδίου περὶ κατασκευῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Πειραιῶς-Λαρίσης ὁ κ. Ἀρχηγός εἶπε μετὰ τῶν ἄλλων :

«Καὶ μὴ μέ ἐπικρίνητε, Κύριοι, ὅτι πονηρεύομαι ὑπὲρ τὸ δέον, ἀναγκάζομαι νὰ πονηρεύωμαι, διότι με ἀναγκάζει νὰ πονηρεύωμαι ἡ πολιτεία τῆς Κυβερνήσεως... Πονηρεύομενοι ἡμεῖς ἀνακαλύπτομεν τὰς πονηρίας ἐκείνων αἰτινὲς ἀληθῶς πρὸς βλάβην τοῦ τόπου πονηρεύονται... Ἐὰν λοιπὸν πονηρευώμεθα...»

Ἐνθα ἀποδεικνύεται, ὅτι ὁ κ. Ἀρχηγός καὶ εἰς τὰ μεγάλα ζητήματα πονηρεύεται καὶ... ὀνειρεύεται.

...

Ὅσοι διατείνονται, ὅτι δὲν τυμβαίνει μετεμψύχωσις... πονηρεύονται. Μεγίστη ἀπόδειξις κατ' αὐτῶν εἶνε, ὅτι δὲν παρήλθον τρία ἔτη ἀφ' ὅπου ἔξεψύχησεν ὁ Δούνης τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἔξεψύτρωσαν δέκα Δούνηδες. Ὅρα καὶ σημερινὸν συλλαλητήριον.

...

Θέλετε νὰ μάθετε, διατί ὁ κ. Δηλιγιάννης ὑπεστήριξε τὴν πρόσληψιν τοῦ κ. Ζωγράφου εἰς τὸν συνδυασμὸν τῆς Ἀρχαιοσύνης;

Διότι ὁ χρηστὸς Ἀρχηγός ἐζήτησε νὰ εὕρῃ χρηστοὺς ὁπαδοὺς καὶ εὗρε... τὸν κ. Ζωγράφον.

Αὐτὸ τοῦλάχιστον λέγει ὁ ἴδιος εἰς μίαν δῆλωσίν του ἐκ Ρίου, ὀλίγον ἔλειψε νὰ γράψωμεν : ἐκ τῶν φυλακῶν τοῦ Ρίου.

...

Ὁ κ. Ταβουλάρης πρωτότυπος εἰς τὰ προγράμματα του, ἀγγέλλων τὴν παράστασιν τῆς Γιαννουλάς—ἥς ἀνάλυσιν ἐκτενῆ θὰ δώσωμεν ἐν τῷ ἐπομένῳ φύλλῳ—ἐγράψε :

«Τὸ καραοῦλι! Τὸ κλέφτικο λημέρι! Προφορά! Λεβεντιά! Τὰ σφακτά. Τὸ Ταῖνι. Ἡ πλάτη τοῦ ψητοῦ! Ἄσματα

κλέφτικα, ὑπὸ εἰδημόνων τραγουδιστῶν. Τὸ Λαγυρνί ὑπὸ τοῦ Θύμιου. — Διάφορα ἄλλα, δημοτικὰ ἄσματα καὶ Χοροὶ Ἑθνικοὶ συρόμενοι ἀπὸ γνώστας τῶν κλεφτικῶν ἐθιμῶν. — Τὸ μπουζούκι καὶ ἡ φλογέρα θὰ παρῇ καὶ θὰ δώσῃ. — Μελέτη, ἐπιστάσια καὶ ἐπιμέλεια εἰς ὅλα. Διαισθητικὸς κλέφτικος ἀσυνήθης εἰς τὰς Ἀθήνας».

Τὸ πρῶτον δωρεάν εἰς τὸν ἀρθρογράφον τῆς «Πρωίας», ἵνα τὸ μεταχειρισθῇ ὡς πρότυπον διὰ τὰ προγράμματα τῆς Ἀντιπολιτεύσεως.

Προκειμένου περὶ τοῦ κ. Ταβουλάρη, ὃς γράφωμεν καὶ τὸν ἐξῆς διάλογον, τὸν ὅποιον, μᾶς εἶπον, ὅτι ἤκουσαν :

ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ. Καὶ ἦτο πολὺς κόσμος εἰς τὴν Ὀλονυχτὴ τοῦ «Παραδείσου» ;

Εἰς ἀκροατῆς. Ἀπειροσ...

ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ. Μὰ μήπως καὶ μεῖς δὲν κάνουμε ὀλονυχτίαις κάθε βράδυ ; Καὶ ἐν τούτοις !!!

Αἰσθησια

ΣΤΟ ΤΡΙΤΟΝ ΚΟΜΜΑ

Τόσα χρόνια τυραννεῖσαι,
Τοῦ Λαοῦ, ὦ ἐκλεκτέ !
Ὅλο θὰ κυφορεῖσαι ;
Δὲν θὰ γεννηθῇς ποτέ ;

Ἀφοῦ πειὰ δὲν θὰ μπορέσῃ
Νὰ σὲ πιάσῃ ἡ μαρμὴ,
Ἄς σὲ βγάλῃ κἂν στὴ μέση
Μὲ Καισαρικὴ τομὴ

Ὁ Πάμμος !!

Ἡ ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΙΣ

Ξεθυμάναν τὰ θεριά,
Φιληθήκανε στὸ στόμα !
Τί καλὴ παρηγοριὰ
Γιὰ τὸ τρομασμένο κόμμα !

Ὁρμισθήκαν στὴν τιμὴ
Κι' ἄσπονδοι γενήκαν... φίλοι,
Ὅσο νῆρθη ἡ στιγμή
Πάλι νὰρπαχθοῦν σὲν σκύλοι !

ὑπεικνύματα

Ο ΒΡΥΚΟΛΑΚΑΣ

Στὸ κόμμα τὸ κλεινόν
Ποῦ νὰ μᾶς πνίξῃ τό ἔδαζε,
Τοῦ «Χρόνου Ἀθηνῶν»
Τὸ φάντασμα ἐπρόβαλε.

✻

Κι' ἀμέσως τὰ πιστὰ
Ἀδέρφια του ἐψίλησε,
Καθ' ἓνα χωριστά,
Καὶ τέτοια λόγια ἔμεινε :

✻

— Τόσον καιρὸ γυρνῶ
Στὰ μαῦρα καταχθόνια,
Στὴ γῆ, στὸν οὐρανό,
Καὶ τυραννιέμαι αἰώνια.

✻

Πληρόνω ἀκριδὰ
Τῆς τόσας ἁμαρτίαις μου,
Τὰ τόσα μου στραβά
Καὶ τῆς ἀνοησίας μου.

✻

Μὰ τώρα ποῦ καὶ σεῖς
Τὸν δρόμο μου ἐπήρατε
Κι' Ἀπόστολοι θρασεῖς
Τοὺς λόγους μου ἐσπείρατε,

✻

Μὲ ἄρθρα, μὲ φωναίς,
Μὲ ὕβρεις, μ' ἐγερτήρια,
Μ' ιδέαις σκοτειναῖς
Καὶ μὲ συλλαλητήρια,

✻

Τώρα, ὦϊμέ, μπορεῖ
Νὰ ἐκδοθῇ κ' ἡ χάρι μου
Κι' ἀνάπαυσι νὰ βρῇ
Τὸ ἔρημο κευφάρι μου !

✻

Ἐμπρός, χριστιανοί !
Λίγη εὐσπλαγχνία δείξατε
Κι' ὅλοι μὲ μιὰ φωνή :
Τὸν πόλεμον κηρύξατε !!

Δὲν καὶ χύτο